

6117 28/4 71: I. beh. af f. t. beslutn. om bekæmp. arbejdsløsh. inden for bygge- og anlægsomr. 6118

[Robert Christensen.]

lidt, men at gennemslaget kommer ret pludseligt.

Trods alle forsøg på at føre boligpolitik har det væsentlige alligevel været i en lang årrække, at vi skulle bygge os ud af boligmiseren. Det er det, der nu er ved at ske. Vi nærmer os en mætningsgrad; jeg har ikke sagt, at vi har nået den, men jeg siger, at vi nærmer os en mætningsgrad, og derfor er det, konkurrencen og dermed de nye byggemetoder slår så voldsomt igennem nu.

Det, jeg her har sagt, er selvfølgelig ikke nogen trøst til de mennesker, der på grund af denne udvikling er blevet ledige, absolut ikke. Men på den anden side må vi gøre opmærksom på, at det ikke er første gang, der er grupper af mennesker i vort samfund, der kommer ud for noget sådant. Jeg kan nævne, at vi i flere år har haft det sådan i industrien, at antallet af beskæftigede nærmest har været stagnerende, mens produktionen har været stigende på grund af produktionsrationalisering.

Lad mig da også nævne, at inden for landbruget i Danmark har vi i en ret lang årrække haft en afvandring på 10.000-12.000 mennesker hvert år, og at vi netop i de senere år oplever, at der forsvinder 6.000-7.000 selvstændige brug hvert år. Jeg har ikke sagt, at det ikke er ubehageligt for de bygningshåndværkere, der bliver ledige, men jeg vil sige, at strukturtilpasning altid har medført sådanne ubehageligheder, og det vil den nok blive ved med at gøre.

Hvis vi nu ville gå ind på de principper, der ligger i forslaget til folketingsbeslutning, kan jeg sige, at jeg ikke tror, det ville virke, ja, jeg er nær ved at mene, det nærmest vil have den modsatte virkning, at det vil forlænge den tilpasningsproces, den strukturændring, som må komme, og som derfor nu kommer til os. Derfor må løsningen ikke være det, socialistisk folkeparti foreslår, men løsningen må være, at de mennesker, det drejer sig om, skal beskæftiges i eksport erhvervene, og jeg vil da ikke have noget imod, om det kunne blive i boligbyggeriet,

for hvorfor skulle vi ikke kunne oparbejde en eksport af boliger?

I venstre erkender vi, at arbejdsløshedsunderstøttelsen kun er en midlertidig løsning, at det er tilpasning til det sted, hvor arbejdet er, der må til, og jeg skal da slutte lig minde om, at vi for nylig, da vi vedtog ændringer i vor omskolingslov, kunne glæde os over, at arbejdsministeren har nedsat et udvalg til at undersøge en hel del problemer i forbindelse hermed, fordi vi erkender, at omskolingsmulighederne i Danmark endnu ikke er gode nok, og at der er en del problemer, vi skal have kulegravet, inden vi kan gå videre.

Vi har da også lige vedtaget en lov om mobilitetsfremmende foranstaltninger. Man kan altså ikke sige, at vi ikke gør noget for at imødegå den ledighed, der opstår forskellige steder, men der må lidt tid til, inden forholdene trækker sig i lave.

Vi kan ikke medvirke til at gennemføre forslaget til beslutning, men vi medvirker meget gerne til, at de foranstaltninger, vi har iværksat, kan komme til at virke, sådan at miseren og vanskelighederne bliver så kortvarige som muligt.

Erik Hansen (Ålborg amt): Det forslag, som her er til behandling, går ud på, at folketinget opfordrer regeringen til at fremskynde igangsættelsen af planlagt offentligt bygge- og anlægsarbejde med særlig hensyntagen til de arbejdsløshedsramte egne af landet.

De tal, som finansministeren nylig her fra talerstolen har fremført, giver ikke nogen særlig underbygning af det forslag til folketingsbeslutning går ud på; det synes ikke at være særlig veldokumenteret. Tager vi foruden de mere aktuelle tal, som finansministeren har været inde på, de tal, som viser beskæftigelsesudviklingen for landet som helhed i løbet af de sidste tre år, tiden fra 1967 til og med 1970, ser vi af tallet på de arbejdsløshedsforsikrede, der er i arbejde, at antallet af beskæftigede i 1967 var 735.000, i 1968 var tallet det samme, i 1969 steg antal-